

Debreceni Ítéltábla

Pf.I.20.415/2025/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Gondos Csaba ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek – a Répássy Csaba Ügyvédi Iroda (cím., ügyintéző: dr. Répássy Csaba ügyvéd) által képviselt I. rendű alperes neve (cím) I. rendű, valamint a dr. Kocsány Balázs ügyvéd (cím) által képviselt II. rendű alperes neve (cím) II. rendű és III. rendű alperes neve (cím) III. rendű alperesekkel szemben tartási szerződés érvénytelensége miatt indított perében a Miskolci Törvényszék 13.P.20.650/2024/29. számú kiegészítő ítélete ellen a felperes részéről 33. sorszám alatt előterjesztett, 35. sorszám alatt megindokolt és Pf.3. sorszám alatt pontosított fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság kiegészítő ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a meg nem fizetett 48 000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2014. április 22-én eltartottként kötött tartási szerződést a II. rendű alperessel. A 2017. március 27-én a felperes, az I. és a II. rendű alperesek által megkötött „Tartási szerződés 3. sz. módosítása” elnevezésű szerződésben rögzítették, hogy a kötelemből eredő jogokat és kötelezettségeket háromoldalú megállapodással az I. rendű alperesre ruházzák, aki kötelezettséget vállalt azok teljesítésére, ennek fejében a II. rendű alperes átengedte a szerződés III. pontjában felsorolt ingatlanokat az I. rendű alperes részére. A felperes és a II. rendű alperes ugyanezen a napon a „Tartási szerződés felbontásából eredő elszámolás” megnevezésű okiratot is aláírtak. A felperes és az I. rendű alperes 2017. július 31-én módosították a tartási szerződést, és az annak II. pontjában felsorolt további ingatlanokat is átruházták az I. rendű alperesre tartás jogcímén. A felek kapcsolata 2019 szeptemberét követően megromlott.

[2] A felperes keresetében elsődlegesen kérte annak megállapítását, hogy az I. és II. rendű alperesekkel megkötött tartási szerződések és azok módosításai érvénytelenek, ezért a II. és III. rendű alperesek között a II. rendű alperesi ingatlanra kötött ajándékozási szerződés is érvénytelen, amelynek jogkövetkezményeként kérte a tartási szerződésekkel átruházott ingatlanok visszaszámaztatását, és az I. rendű alperes kötelezését 3 665 814,50 forint és annak kamatai, valamint 300 000 forint megfizetésére, míg a III. rendű alperest az eredeti állapot helyreállításának a tűrésére. Másodlagosan kérte az I. rendű alperessel kötött tartási szerződés megszüntetését és a felek közötti elszámolást az elsődleges keresetében előadottak

alapján. Az alperesek az ellenkérelmükben kérték a kereset elutasítását, illetőleg a II. és III. rendű alperesek elsődlegesen az eljárás megszüntetését. Az I. rendű alperes a szerződés életjáradékivá alakítását kérte.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével életjáradéki szerződéssé alakította a felperes és az I. rendű alperes között 2017. március 27-én létrejött, 2017. július 31-én módosított tartási szerződést, és kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperes részére az ítélet jogerőre emelkedésétől kezdődően a felperes haláláig havonta, minden hónapban előre esedékesen a hónap 10. napjáig 200 000 forint életjáradékot. Ezt meghaladóan elutasította a keresetet. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 4 807 839 forint, a II. és III. rendű alpereseknek, mint egyetemleges jogosultnak 2 500 000 forint perköltséget.

[4] A Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.0../2025/8. szám alatti ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, azt fellebbezett részében megváltoztatta és az I. rendű alperes által a felperesnek havonként fizetendő életjáradék összegét 264 000 forintra felemelte. Kötelezte a felperest perköltség megfizetésére. Az ítélet indokolásában utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a perköltség vonatkozásában nem tartalmaz teljesítési határidőt, így annak kiegészítése szükséges.

[5] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott kiegészítő ítéletében a jogerős ítéletet a felperes által az alperesek részére fizetendő perköltség vonatkozásában azzal egészítette ki, hogy a teljesítési határidőt 15 napban határozta meg. A kiegészítő ítélet indokolásban rögzítette, hogy a 13.P.20.6../2024/24. alatti, a Debreceni Ítéltábla ítéletével jogerőre emelkedett elsőfokú ítélet nem tartalmazza a perköltség megfizetésének teljesítési határidejét, így a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 355. §-ának (2) bekezdése szerint az ítélet kiegészítésének volt helye. A teljesítési határidőt a Pp. 344. §-ának (1) bekezdése szerint határozta meg.

[6] A felperes pontosított fellebbezésében elsődlegesen kérte a kiegészítő ítélet hatályon kívül helyezését, míg másodlagosan kérte, hogy a kiegészítő ítélet helybenhagyása esetén kötelezze az ítéltábla az I. rendű alperest 8 320 000 forint (52x160 000) tartási kötelezettség ellenértékének megfizetésére, amelybe kérte engedélyezni a felperest az I. rendű alperes felé terhelő perköltség beszámítását. Az elsődleges fellebbezési kérelemmel összefüggésben előadta, hogy az elsőfokú ítélet kiegészítésére csak annak jogerőssé válása előtt kerülhetett volna sor. Másodlagos fellebbezési kérelmével összefüggésben pedig a felperes személyes és kifejezett előadásaként rögzítette, hogy az I. rendű alperes csak a tartási szerződés életjáradéki szerződéssé alakítását követően (2025. április 24. napját követően) fizette meg részére a havi 264 000 forintot. Az I. rendű alperes ugyanakkor a kezdetektől nem teljesítette a tartási szerződést (amelyre már a keresetlevélben is hivatkozott). Mivel a tartás ellenértékét havi 160 000 forintban határozták meg, 2025. április 24. napjáig 13 600 000 forintot kellett volna teljesíteni, ebből 5 500 000 forintot adott át, ezért az I. rendű alperes 2020. január 1. napjától kezdődően 8 320 000 forint tartási kötelezettség ellenértékével tartozik. A felperes a tartási szerződés életjáradéki szerződéssé alakítása esetére nem terjesztett elő pénzügyi elszámolási igényt, így azt az elsőfokú bíróság el sem utasíthatta, így nincs jogerősen elbírált járadékkövetelése. Utalt arra is, hogy anyagi teljesítőképessége miatt a teljesítési határidő irreálisan rövid, akár 1-2 éves teljesítési határidő megállapítása lett volna indokolt.

[7] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú kiegészítő ítélet helybenhagyását kérte. Jogi álláspontja szerint az elsőfokú ítélet kiegészítésére a Pp. 355. §-ának (8) bekezdésére figyelemmel annak jogerőre emelkedését követően is volt lehetőség, arra a jogvesztő határidőn belül került sor. Az elsőfokú ítélet kiegészítése tartalmilag is lehetséges volt, hiszen az a perköltség vonatkozásában nem rendelkezett teljesítési határidőről [Pp. 344. §-ának (1) és (2) bekezdései]. A felperes másodlagos fellebbezése lényegében a jogerős ítélettel lezárt jogvita ismételt megnyitására irányul, amelynek azonban a jogerős ítélet perjogi akadály, ezen igényt a felperes az alapeljárásban előterjesztette azt a bíróság jogerősen elbírálta.

[8] A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet, a felperes a fellebbezési ellenkérelemre észrevételt nem terjesztett elő.

[9] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. §-a (3) bekezdésének c) pontja alapján, figyelemmel a Pp. 355. §-a (5) bekezdésének c) pontjára is, tárgyaláson kívül bírálta el és megállapította, hogy az nem alapos.

[10] A felperes elsődleges fellebbezési kérelmére tekintettel rögzíti, hogy a Pp. 355. §-ának (2) bekezdése értelmében a bíróság hivatalból és haladéktalanul köteles az ítélet kiegészítésére, ha észleli, hogy az ítéletben nem rendelkezett olyan kérdéssel, amelyről a rendelkezés jogszabály értelmében hivatalból kötelező. Ezen kötelezettség az ítélet jogerőre emelkedésétől függetlenül terheli, a kiegészítés időbeli korlátját csupán a Pp. 355. §-ának (8) bekezdése jelenti, amely szerint az ítélet kiegészítésének a jogerőre emelkedésétől számított öt év elteltével nincs helye (amely rendelkezés magában foglalja azt is, hogy a jogerőre emelkedést követő öt éven belül viszont az ítélet kiegészíthető, ha annak törvényi feltételei fennállnak). A felperes maga sem vitatta, hogy az elsőfokú ítélet a perköltség vonatkozásában teljesítési határidőt nem rögzített a Pp. 344. §-ának (1) és (2) bekezdéseiben foglaltak ellenére. A teljesítési határidő hiányában a jogerős ítélet ezen rendelkezése nem is végrehajtható. Az elsőfokú bíróság mindezekre tekintettel jogszabálysértés nélkül rendelkezett az ítélet kiegészítéséről; a kiegészítő ítélet hatályon kívül helyezése a Pp. 381. §-a alapján nem volt indokolt.

[11] Szintén megalapozatlan volt a felperes másodlagos fellebbezési kérelme is. A felperes már az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében is kérte a 2020. évtől járó havi 160 000 forint elszámolását; az ítélet elleni fellebbezésében másodlagos kérelme a tartási szerződés életjáradéki szerződéssé történt módosításáig a felek közötti elszámolás elvégzése és ennek keretében az I. rendű alperes 9 600 000 forint és kamatai megfizetésére kötelezése iránti indítványt is tartalmazott. Ahogyan az ítéltábla a másodfokú ítéletben is rögzítette (Pf.I.20.0../2025/8/2. szám alatti ítélet [40] bekezdése) a felperes az elsőfokú eljárásban ilyen tartalmú kereseti kérelmet nem terjesztett elő, a másodfokú eljárásban annak előterjesztését pedig a Pp. 373. §-ának (1) bekezdése kizárja. Hasonlóképpen kizárt a kereset megváltoztatása a kiegészítő ítélet elleni fellebbezésben.

[12] A teljesítési határidő meghatározása a bíróság mérlegelési körébe tartozik azzal azonban, hogy a Pp. 344. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróság rendszerint – ha a felek méltányos érdekei mást nem indokolnak – azt 15 napban határozza meg. A teljesítési határidő meghatározása során figyelemmel kell lenni a kötelezettség természetére is, márpedig jelen

esetben a kiegészítő ítéletben meghatározott teljesítési határidő az ellenérdekű fél perköltségére vonatkozik, amely költség az őt perben képviselő ügyvéd munkadíja. A jogi képviselő munkadíját pedig az ellenérdekű fél már teljesítette; ezért méltányos érdeke fűződik annak rövidebb időn belüli megtérítéséhez. Ezzel kapcsolatosan hangsúlyozza az ítéltábla, hogy a pert indító felperesnek már a kereset benyújtásakor is számolnia kellett azzal, hogy pervesztessége esetén a pertárgy értékéhez igazodó, a jogszabályban meghatározott összegű perköltséget köteles megtéríteni (Fővárosi Ítéltábla Pf.20.676/2022/16.), ezért nem indokolt annak megtérítésére az általánostól eltérő teljesítési határidő megállapítása.

[13] Az ítéltábla mindezekre tekintettel a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta a kiegészítő ítéletet.

[14] A felek a másodfokú eljárással összefüggésben nem számítottak fel költséget, így arról nem kellett rendelkezni. A felperes személyes költségmentessége folytán a felmerült fellebbezési illeték az állam terhén marad a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése szerint.

Debrecen, 2026. január 27.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró